

[Per Hækkerup.]

lem hr. Morten Lange afgav her i tinget den 9. december. Det ærede medlem hr. Morten Lange sagde:

„Jeg vil altså blot slå fast, at vort parti naturligvis ikke i al almindelighed umiddelbart kan acceptere sådanne synspunkter, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen tidligere har fremført som ordfører for et andet parti.“

Jeg tror, det må siges at være temmelig enestående, at man i den grad distancerer sig fra sit partis forgrundsfigur og fra denne forgrundsfigurs fortid. Jeg vil også minde om, at det ærede medlem hr. Morten Lange ved den lejlighed bad om, at socialistisk folkeparti ikke blev bedømt ud fra mere eller mindre forkerte synspunkter og altså heller ikke ud fra, hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen har repræsenteret af tradition i dansk politik, men at socialistisk folkeparti alene blev bedømt på grundlag af sine handlinger. Det er da det, vi har en vis mulighed for at gøre i dag.

Det, der, så vidt man kan se, er partiets hovedsynspunkter, dets udenrigs- og forsvarspolitik, ligger efter min opfattelse ganske i tråd med den politiske interesse, det ærede medlem hr. Aksel Larsen under omskiftelige former uforandret har repræsenteret. Jeg kan ikke forestille mig, at man i Sovjetunionen kunne ønske sig nogen bedre udenrigspolitisk repræsentation til forfægtelsen af de synspunkter, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen som sit partis talsmand har givet udtryk for, også i den nu snart afsluttede folketings-samling.

Hvad har vi da set fra socialistisk folkepartis side på alle andre områder, det sociale, kulturelle og økonomiske o. s. v.? Vi har set en forsigtig overbudspolitik. De store armbevægelser, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen tidligere har betjent sig af, har ikke i samme udstrækning været anvendt i denne vinter, men det er lige fuldt den samme politik. Når man er sikker på, at socialdemokratiet som det ansvarlige regeringsparti for overhovedet at få noget igennem må indgå på kompromis i forhold til det, partiet ønskede gennemført, møder man roligt frem med sine større eller mindre ændringsforslag på linje med det, som man ved er socialdemokratiets principale ønske,

men som man også ved at der ikke er parlamentarisk mulighed for at virkeliggøre. Jeg gentager, det er sket lidt mere forsigtigt end før i tiden, men det er lige fuldt sket.

Som et eksempel på, hvorledes det ærede medlem hr. Aksel Larsen og hans parti fortsætter den samme — jeg håber ikke, ordet strider mod forretningsordenen; jeg er snart ved at være i tvivl om, hvad man har lov til at sige — uansvarlige politik som tidligere, vil jeg nævne overenskomstforhandlingerne. Her gjorde det ærede medlems parti igennem sin presse og på anden måde, hvad det kunne for at besværliggøre overenskomstsituationens fredelige afslutning. På et tidspunkt, da alle måtte erkende, at nu måtte arbejdskonflikterne standses, og man så sig tvunget til at gribe ind i transportkonflikten, unddrog det ærede medlem og hans parti sig deres ansvar, selv om det ærede medlem fra denne talerstol sagde, at han var enig i, at nu måtte disse konflikter standses hurtigst muligt. Det, han var uenig i, var, som han sagde, vilkårene, men han ved jo godt, at vilkåret for standsningen af transportområdets konflikt var gennemførelsen af det sidst fremsatte mæglingforslag. Trods det, at han indså nødvendigheden af, at folketinget greb ind, trods det, at han erkendte nødvendigheden af, at denne konflikt bragtes til ophør, trods det, at han vidste, hvordan den parlamentariske situation var her, skulle han alligevel spille den mand, der ligesom bedre varetog arbejderens interesser end det danske socialdemokrati. Jeg er overbevist om, at hvis det ærede medlems stemmeafgivning havde været afgørende for konfliktens ophør, ville det ærede medlem være tvunget ud af busken; men nu kunne det ærede medlem som sædvanlig køre ansvarsfrit.

Den højterede statsminister omtalte i slutningen af sin tale forholdet til de to store oppositionspartier og pegede på, at de fleste lovgivningsresultater også i denne vinter er nået i samarbejde mellem regering og opposition. Det er så rigtigt, som det er sagt, men på forskellige og meget vigtige områder har det ikke været muligt at nå et resultat i fællesskab.

Det ærede medlem hr. Poul Møller og andre har beklaget sig herover. Det ærede medlem hr. Poul Sørensen synes endda at